

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΓ' - φύλ. 12 * ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 21 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ 1915 * ΑΡΙΘΜΟΣ 557

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΦΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

G. BRANDES. Για τὸν Ἴψεν καὶ τὴ ζωὴ του (συνέχεια).
Ο ΑΔΕΡΦΟΣ ΜΟΥ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ. Τὸ αἰνίγμα καὶ τὰ ἐπακόλουθα τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς.
ΓΟΥΣΤΑΒΟΣ ΓΚΕ-ΓΓΕΡΣΤΑΜ. Τὸ βιβλίον τοῦ μικροῦ ἀδερφοῦ (συνέχεια).
Ο DER CHIRF-GONFALON. Ἀπάντησις.
Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ. Πάνω στὰ κύματα.
ΔΗΜΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ. Ἐνας διορισμός.
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ. Τὸ πέραμα.
ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Τὸ λόγόν μου!
Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ. — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἐπειδὴ ὁ Βενιζέλος ζητώντας νὰ συμμαχήσουμε μὲ τὴν Entente ἐνέργησε σύμφωνον μὲ τὰ αἰσθητά καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ στήν καταλληλότερη στιγμή, καὶ μὲ τὸν καταλληλότερον τρόπο ποὺ μπορούσαμε νὰ ζητήσουμε νὰ συμπράξουμε, δὲ νομίζουμε πὼς εἶν' ἀνάγκη νὰ τὸ ξαναζητήσουμε, γὰρ νὰ τὸ παραδεχθῆμε. Αὐτὰ συζητήθηκαν ἀρκετὰ. Τῆ δικαιολογία τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, τῆς μόντης ἐθνικῆς πολιτικῆς, τοὺς λόγους τῆς ἔλθουσας καὶ τὰ ἐπιχειρήματά τῆς δὲν εἶχαμε κἀν ἀνάγκη νὰ τὰ κοσούσουμε ἀπὸ τὸ Βενιζέλο, τόσο εἶναι φανερὰ σὲ κάθε Ἑλληνα, ποὺ δὲν εἶναι ἀπὸ τὴ φυλὴ τοῦ Πώπ.

Τὴν ξέρομε λοιπὸν τὴν πολιτικὴν τοῦ Βενιζέλου καὶ τὴν δικαιολογίαν τῆς καὶ τὴν δαχόμαστε. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν ξέρομε — ἐξὸν τὴν κάπως σκοτεινὴν βεβαίωσιν τοῦ Βενιζέλου ὅτι ἐχάθηκε ἀγύριστα ἢ εὐκαιρία, σκοτεινὴ, ἀν εὐκαιρία ἐννοοῦσε μόνον τὴν ἡμέραν ποῦ ταν γὰρ νὰ ποφασίσουμε — εἶναι τὸ ποῦ μπορεῖ νὰ στηρίχτῃ ἢ διαφωνία μὲ τὸ Βενιζέλο καὶ ποῖα εἶναι ἢ πολιτικὴ τῆς τωρινῆς Κυβέρνησης καὶ γιὰ τὴν αὐτὴν ποῦ εἶνε. Γιὰ τὴν μόναν ἓνα Πώπ μπορούσε τώρα τελευταία νὰ ἐφεύρη ὅτι διαφωνία δὲν ὑπαρξέ, μόν' ἔπεσε ὁ Βενιζέλος, γιὰ τὴν εἶχε ἀμφιβολία ὁ Βασιλεὺς γὰρ τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ. Ἄν ἀλήθευε αὐτό, θάταν σωστὸν πραξικόπημα ἀπὸ μέρος τοῦ Βασιλέα. Γιὰ τὴν ἐνῶ

ἢ μεγάλη πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς καὶ ἐλόσωμος ὁ τύπος εἶταν μὲ τὸ Βενιζέλο, καὶ ἐνῶ οἱ πειότεροι ἀρχηγοὶ στὸ Συμβούλιον τοῦ Παλατιοῦ βρέθηκαν σύμφωνοι καὶ καμμιὰ διαμαρτυρία τοῦ λαοῦ δὲν ἀκούστηκε καὶ γὰρ τὴν γνώμην τὴν ἑλληνικὴν τῶν νέων χωρῶν δὲ χωραεὶ ἀμφιβολία ποῖα εἶναι, πὼς μπορούσε νὰ μπιβῆ ἢ Βασιλεὺς γὰρ τὴν γνώμην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ γὰρ τέτιον λόγο νὰ ρίξῃ τὸ Βενιζέλο; Δὲ θάταν ποῖα καθαρὴ πρόφρασι, αὐτό, καθαρὴ κωλοσιεργία καὶ εἰσήγησις γερμανικὴ; Δόξα σοι ὁ Θεός, δὲν πέρασε τόσος καιρός, ὥστε νὰ ξεχάσουμε ὅτι ὁ Βενιζέλος παραιτήθηκε, γιὰ τὴν ὁ Βασιλεὺς δὲ βρῆκε ὅτι ἐσούμμεν στὸ ἔθνος ἢ πολιτικὴν του. Ἐπειτα θυμούμαστε ὅτι δὲν εἶχε ἐξαρχῆς σκοπὸν ὁ Βασιλεὺς νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν, παρὰ ἤθελε, ὥπως συμβούλεψε καὶ ὁ Βενιζέλος, νὰ διορίσῃ ὑπερρεσιακὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἔταν δὲν μπόρεσε, τότες ἔδωσε τὴν διάλυσιν στὸ Γούναρη. Πὼς αὐτὰ συμβιβάζονται μὲ τὴν οὐφιστεῖαν τοῦ Πώπ; Δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ὑπάρχῃ διαφωνία γὰρ τὴν πολιτικὴν τοῦ Βενιζέλου. Ἐτσι τουλάχιστον πρέπει νὰ παραδεχθῆμε, ἀν θέλομε νὰ μὴ βρῶμε τὸ Βασιλεὺς, ὥπως τὸν βρῶμε: ὁ Πώπ. Ποῖος τὴν ἀντιπροσωπεύει αὐτὴ τὴν διαφωνία, ὁ Βασιλεὺς ἢ τὸ Ἐπιτελεῖον ἢ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Γούναρη, οἱ ἀνεύθυνοι ἢ οἱ υπεύθυνοι, τὸ ἴδιον μᾶς κάνει. Ἀλλὰ δὲ μᾶς κάνει τὸ ἴδιον καὶ τὸ ποῖα εἶνε ἢ διαφωνία καὶ σὲ ποῖους λόγους στηρίζεται. Ἐπρεπε νὰ ξέρῃ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ποῦ στηρίχτηκε ἢ διαφωνία, ποῖα εἶναι τώρα ἢ ἀντιθετὴ πολιτικὴ, ποῖα ἐπιχειρηματολογία τὴν δικαιολογεῖ, γιὰ τὴν αὐτὴν βρέθηκε νὰ συμπέρῃ στὸ Κράτος; Ἐπρεπε νὰ τοῦ εἶχατε ἐκθέσει ἴσα με σήμερον τὴν πολιτικὴν σας καὶ νὰ τὸ ἐκάνετε νὰ τὴν δεχθῆ, γὰρ νᾶχη κύρος ἢ πορεία σας. Μὰ ἐσεῖς εἰκοσιπέντε μέρες τώρα ἀλλάξατε καὶ εἰκοσι πέντε ὄψεσ ἀν τὸν Πρωτὴν καὶ πολιτικὴν δὲ μᾶς παρουσιάσατε. Τελευταία μᾶς λέτε ὅτι δίνετε περισσότερη σημασία στοὺς κινδύνους τῆς ἀκερισούντης τῆς χώρας ἀπ' ὅτι ἔδινε ἢ προηγούμενη Κυβέρνησις καὶ σ' αὐτὸ μόνον βρισκεται ἢ διαφορά σας ἀπὸ κείνη. Καὶ χωρὶς διάφραση τοῦ Βενιζέλου δὲ σὰς πιστεύουμε. Μπορούμε νὰ σκεφθῶμε ὅτι μὲ μὴ ταξιαρχία λιγώτερη δὲν πολλαπλασιάζονται οἱ κίνδυνοι τῆς ἀκερισούντης τοῦ σημερονοῦ Κράτους καὶ ὅτι δὲν εἶναι: εὐκολο ἢ Βουραρχία, τὴν περίπτωση ποῦ θὰ βγοῦμε ἀπ' τὴν οὐδετερότην, ἀν καλὸ κοπέλλο: ἀμέσως καὶ ἀποφασίστα νὰ μᾶς χτυπήσῃ, ἐπειδὴ θὰ τῆς τὸ παραγγείλῃ ἢ Γερμανία. Ἄν εἶταν ἔτσι, δὲ θὰ δίσταζε ὡς τώρα νὰ κηρυχθῆ συμμάχισσα τῆς Γερμανίας. Αὐτὰ λοιπὸν ποῦ μᾶς λέτε εἶναι κολοκῦθια νερόδραστα. Πολιτικὴ δὲν εἶναι. Μὰ ποῦ στηρίζασατε τότες καὶ ἀντιπολιτεύσατε τὸ Βενιζέλο;